

Selvstyrepartiet, og det Spørgsmaal, som saaledes eventuelt skulde indbringes for Folkeforbundet, maa altsaa være den Uoverensstemmelse, der er mellem de to færøske Partier. Folkeforbundet kan ikke have meget at varetage, hvis det med Energi kaster sig over denne Opgave, som Selvstyrepartiet saaledes eventuelt har tiltænkt det.

Naar man sammenholder de nys givne Udtalelser af Hr. Patursson til det norske Blad med de Udtalelser, som i denne Tid paa Møder hernede fremsættes af hans Partifælle, Lagtingsmand Rasmus Rasmussen, vil man se, der ikke er stor Uoverensstemmelse mellem disse to Selvstyremænd. Begge er de enige om, at Færøerne skal raade sig selv, som Lagtingsmand Rasmussen udtrykker sig, og Hr. Patursson har i Norge udtalt til norsk „Dagbladet“, at naar vi Færinger har faaet vore Krav gennemført, da er en Tilslutning til Norge det eneste naturlige. Jeg har allerede udtalt, at den færøske Vælgerbefolkning i Almindelighed ikke er enig med Hr. Patursson i Spørgsmaalet om Tilslutning til Norge, men jeg ønsker dog her at udtale som min Mening, at saafremt man inødekommer Selvstyrepartiets Krav om Selvstyre for Færøerne, vil det kun være et Tidsspørgsmaal, naar Hr. Paturssons politiske Planer er hele Selvstyrepartiets Planer. Paa sin Foredragsrejse hernede udtaler Lagtingsmand Rasmussen, at man støtter Sambandspartiet, naar Statskassen giver Bevillinger til Færøerne. Endvidere udtaler han, at hvis man krævede en større Statsskat af Færøerne end den, der nu ydes, vilde Sambandspartiet faa det vanskeligt. Skønt det er mig meget imod at polemisere med Lagtingsmand Rasmussen hernede, maa jeg dog anholde disse Udtalelser. Naar man af Statskassen giver Bevillinger til Færøerne, er det dog selvfølgelig, fordi man mener, at de Formaal, som Bevillingerne skal støtte, er Støtte værd; der ydes for Tiden betydelige Bevillinger af Statskassen til Havne og Køreveje, og dette sker efter Andragende fra det samlede Lagting. Det kunde se ud til, at Lagtingsmand Rasmussen ønskede at standse denne Given Bevillinger til færøske Formaal. Færøfolket maa selv vide at værdsætte dette Hr. Rasmussens Arbejde. Jeg har ganske vist længe haft en Mistanke om, at der findes Selvstyremænd, der ikke har noget imod, at Bevillingsmyndighederne nægter Bevillinger til Færøerne, som det samlede Lagting har ansøgt om. Grunden hertil er tydelig nok. Naar en saadan af Færø-

folket og dets lokale Repræsentation ansøgt Bevilling til Gavn for Færøerne nægtes af Bevillingsmyndighederne, leveres der et nyt Agitationsnummer mod Danmark. Vi ser ogsaa, at den Slags Agitationsnumre, selv om der ikke er saa mange af dem, anvendes ikke alene oppe paa Færøerne, men i denne Tid ogsaa i Udlandet. Ganske paa samme Maade vilde det gaa, hvis man fulgte Hr. Rasmussens Anvisning og krævede større Statsskat af Færingerne. Et saadant Krav om større Ydelse til Staten vilde nemlig sikkert give Selvstyrepartiet den Vind i Sejlene, som man gaar og haaber paa. Jeg skal dog nu sige, at jeg tror ikke — jeg tror ikke —, at hele Selvstyrepartiet er enig med Hr. Rasmussen om, at man kun støtter Sambandspartiet, naar man giver Bevillinger til Færøerne. Jeg maa i alt Fald fraraade, at den offentlige Mening eller Lovgivningsmagten lader sig paavirke af Hr. Lagtingsmand Rasmussens Udtalelser, hvad enten disse nu opfordrer til at give Færøerne det Selvstyre, som Hr. Patursson vil bruge til en Sammenslutning med Norge, eller opfordrer til at nægte Færøerne de nødvendige Bevillinger eller opfordrer til at paalægge Færøerne en større Statsskat. Jeg fraraader dette af rent saglige Grunde, jeg fraraader det som Færing og færøsk Rigsdagsmand, og jeg fraraader det ogsaa som dansk Statsborger.

Ved den saakaldte Norge-Sags Behandling i Lagtinget blev der fremsat to forskellige Forslag, et fra Flertallet, Selvstyrepartiet, og et fra Mindretallet, Sambandspartiet. Flertallets Forslag blev fremsat paa Færøsk. Jeg har set det oversat til Blade hernede og har ikke noget særligt at indvende mod denne Oversættelse, men har dog ellers foretaget en Oversættelse selv. Forslaget fra Selvstyrepartiet lyder saaledes: „1) Færingerne er og føler sig som en særlig Nation og maa derfor have Ret til at styre Færøland, som de vil. 2) Tinget maa fastholde, at Landet som paavist i Flertallets Betænkning har været daarligt styret, og at Færøerne derfor sammenlignede med andre Lande staar tilbage. 3) Vedrørende Spørgsmaalet om politisk Forbindelse med andet Land skal Tinget udtale, at Færøfolket ikke har krævet politisk Forening med Norge, og at Partiernes Programmer intet indeholder om den Slags Forening, og Tinget maa derfor fraraade at foretage mere ved dette Spørgsmaal.“ Det var Flertallets Forslag, det opnaaede ikke tilstrækkelig mange Stemmer i Lagtinget og blev altsaa forkastet. Sambandspartiets Forslag,